

بررسی و مکان یابی فضای سبز (پارک های محله ای) در راستای توسعه پایدار زیست محیطی با اصول GIS (نمونه موردی : شهر مراغه)

مهندس ایرج شهین باهر عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب، iraj_baher@yahoo.com

مهندس رسول وظیفه شناس عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب، r.vazife@gmail.com

مهندس اکبر مددی دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند،

مهندس فرناز ذوالفقاری کارشناس شهرسازی، f.zolfaghari69@yahoo.com

چکیده:

تفکر نظام مندی که امروزه در مفهوم توسعه پایدار به ویژه در عرصه کلان شهرها پدید آمده است بر نقش فضای سبز با ویژگیهای آن در مجموعه تفرجگاهی به همراه درک صحیح از واقعیت های اجتماعی اقتصادی و فرهنگی آن در مناطق تاکید دارد. به طور کلی علاقه و تمایل نسبت به بحث پایداری به دو موضوعی مربوط می شود که محل تلاقی میان امیال و آرزوهای انسانی و تفوق و برتری طبیعت است: بوم محوری با تاکید بر اکولوژی جهانی و انسان محوری با تاکید بر رفاه و بهزیستی انسان ها. این در حالی است که لازمه پذیرش توسعه پایدار به عنوان مفهومی جامع و فراگیر در نظر داشتن مفهوم توسعه زیست بوم است که از سال 1970 در برنامه ریزی های محیطی سازمان ملل و بسیاری از سازمان های مدافع محیط طبیعی مورد توجه قرار گرفت. توسعه زیست بوم به عنوان توسعه در سطح منطقه ای و محلی همراه با توانایی های بالقوه ناحیه ای و با تاکید بر بهره برداری از منابع و کاربرد فن آوری و سازمان دهی به گونه ای که فضای سبز در رضامندی زیستی کلان شهرها موثر باشد مسئله ای غیر قابل انکار است.

رشد روزافزون جمعیت و افزایش تراکم و افزایش آلودگی هوا و نابودی باغات و فضای سبز در شهر مراغه سبب گردیده است که نیاز شهروندان به فضای سبز بخصوص پارک ها افزایش یابد. توجه به این امر، برنامه ریزان شهری را بر آن می دارد که نسبت به افزایش فضای سبز و پارکها درمراغه با استفاده از تکنیک های مناسب اقدام نمایند.

در این مقاله سعی شده است که وضع موجود فضای سبز در شهر مراغه بررسی شود و همچنین در شهر مراغه، پارکهای محلی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) مکانیابی شوند.